

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 3. Pauperes non solùm diuitibus esse beatiores, sed vitæ huic nostræ omnino necessarios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

to inde rustico instrumento, discessisse. Ideoque
petere, ut sibi successor mitteretur, ne deserto
agro non esset, unde vxor ac liberis alerentur.
Quae postquam senatus a coss. accepit, & agrum
Atilij illico colendum locari, & alimenta coniu-
gi eius ac liberis praberri, resque, quas amiserat, re-
dimi publicè iust. Tanti arario nostro vir-
tutis Atiliana exemplum, quo omnis etas Rom-
ana gloriabitur, stetit.

§. III.

*Pauperes non solum diuitibus esse beatiores, sed
vita huic nostra omnino necessarios.*

En quò venerunt, apud Ethnicos, sapi-
entes? quod alij ignominiam putant, in eo
gloriantur, neque enim, vt ille piger, men-
dicare erubescunt: neque se reprehendi cen-
sent, cùm pauperes vocantur. Hinc, teste
Antonio in Melissa, Aristides diuini, sibi pau-
periem obiectanti, respondit: *Mihi quidem
nihil adferet mali paupertas, tibi verò diuinitas
non paucas perturbationes.* Existimarent igit-
ur isti, vtique beatius esse perturbationibus
his carere. Quin & Democritus dictabat,
*Pauperis conditionem diuitis multò beatiorēm
esse.* Pauperes quippe maximis malis non infe-
stantur, vt insidijs, odio, inuidia, quibus dini-
tes quotidie expositi sunt. Vnde meritò paupe-
res &

Luc. 16. 9.

Anton.
in Meliss.
part. 1.
serm. 33.

Dd 5

res &

res & sapientiae, & Reipublicæ melius va-
care possunt, quia quietiores. Aristoteles
aiebat: paupertatem multis quidem indiget,
inexpleabilitatem autem omnibus. At qui pau-
cioribus indigent, sunt ditiores. Quare
eodem Antonio in Melissa teste, dixit De-
mocritus cuidam de paupertate sua queren-
ti, *Si non multa desideres, pauca tibi multa vi-
debuntur.* Desiderium enim contractum pa-
upertatem divitys æquipollentem reddit. Quid,
quod pauperes isti Mundo sunt necessarij,
ut sine ijs viuere non possemus? Quis ar-
aret, si nemo indigeret? quis oues conderet,
quis boues pasceret, si omnes Midæ essent?
Quis texeret; quis calceos, quis vestes sue-
ret, quis domos, quis vrbes ædificaret, quis
vllam artem mechanicam exerceret, si om-
nes satis haberent? Immo si non essent, qui
seruiren, quis dominaretur? Quis naua,
quis auriga, quis auceps, quis piscator, quis
mercator esse vellet, si quisq; Prætor, si Im-
perator esse posset? Enim verò quis posset
esse Imperator, si nemo inueniretur, qui
vellet imperari? Numquā Crœsus in pistri-
no fuit, numquam messuit Sardanapalus.
Seruus & dominus pariter ponuntur & col-
luntur. *Magister artis venter est.* Multa exco-
gitat famæ. Et, ut Mimus ait,

Hb.

*Hominem experiri multa paupertas docet.
Vel quemadmodum alius canit, Ingenium
mala sape mouent. Quin Maronis testimo-
nio, labor omnia vincit*

Improbis, & duris urgens in rebus egestas. Virgil.
Ingeniosa ergo est paupertas, & artium ma- lib. 1.
ter, quibus plurimis careremus, si in Mun- Georgic.
do paupertas deesset. Desineret industria ci-
borum; deficeret medicina; non haberen-
tur vestimenta, omnis, seu ad necessitatem,
seu ad elegantiam spectans, supellex tollere-
tur. Non essent pagi, non oppida, non com-
mercia; non indigentia & mutuo suppedita-
ta auxilia; non potentia, non obedientia;
non vlli ordinum gradus, non magistratus;
non ciues; non rustici; non Respublica: sed
mirabilis quædam perturbatio; & in opti-
marum occupationum vicem, succederet o-
tium, & à laboriosis operibus pigra cessatio;
atque turpe quoddam chaos permisum,
omni genere nefandorum; hominesq; pe-
cudum more, sine industria, sine arte, sine
lege, sine capite vicitarent. Vnde vel Ethni-
ci viderunt, paupertatem esse quoddam bo-
num Vniuersi, cui in acceptis referendum,
quidquid fere est in rebus humanis, utile, ne-
cessarium, pulchrum, quod labore constat,
& sudore paratur.

§. IV.